

## Ministeren

Indfødsretsudvalget  
Folketinget  
Christiansborg  
1240 København K



## Udlændinge- og Integrationsministeriet

Indfødsretsudvalget har den 29. oktober 2021 stillet følgende spørgsmål nr. 10 (alm. del) efter ønske fra Mette Thiesen (NB) til udlændinge- og integrationsministeren, som hermed besvares.

### Spørgsmål nr. 10:

Vil ministeren redegøre for, om personer, der fjernes fra lovforslag om indfødsrets meddelelse, fordi Politiets Efterretningstjeneste vurderer, at den pågældende kan udgøre en fare for statens sikkerhed, også mister deres opholdsret, og hvis svaret er benægtende, vil ministeren så være med til at arbejde for, at personer, der af Politiets Efterretningstjeneste vurderes at udgøre en fare for statens sikkerhed, fremover mister deres opholdsret?

### Svar:

1. Udlændinge- og Integrationsministeriet kan oplyse, at der efter de gældende regler i udlændingeloven er mulighed for at inddrage en udlændings opholdstilladelse, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Derudover kan en udlænding udvises administrativt, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed.

Det følger således af udlændingelovens § 19, stk. 2, nr. 2, at en tidsbegrænset eller tidsubegrænset opholdstilladelse kan inddrages, når der foreligger oplysninger om forhold, som efter reglerne i udlændingelovens § 10, stk. 1, ville udelukke udlændingen fra opholdstilladelse. Det vil f.eks. være tilfældet, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed, jf. udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1. Der vil i sådanne tilfælde altid skulle ske inddragelse af opholdstilladelsen, medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. udlændingelovens § 19 a, stk. 3, jf. § 26, stk. 2. Afgørelsen træffes af den myndighed, der i øvrigt behandler sagen.

Derudover følger det af udlændingelovens § 25, nr. 1, at en udlænding administrativt kan udvises, hvis udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Afgørelsen træffes af Udlændinge- og Integrationsministeriet og kan indbringes for domstolene efter reglerne i udlændingelovens kapitel 7 b, jf. udlændingelovens § 46 g. Efter udlændingelovens § 26, stk. 2, skal en udlænding udvises efter bl.a. § 25,

28. februar 2022

Udlændinge- og  
Integrationsministeriet

Indfødsretskontoret  
Slotsholmsgade 10  
1216 København K

Tel. 6198 4000  
Mail uim@uim.dk  
Web www.uim.dk

CVR-nr. 36977191

Sags nr. 2021 - 18742  
Akt-id 1889658

medmindre dette med sikkerhed vil være i strid med Danmarks internationale forpligtelser, jf. dog nedenfor om udlændinge, der er omfattet af EU-reglerne.

For så vidt angår udlændinge omfattet af EU-reglerne om fri bevægelighed følger det af artikel 27 i opholdsdirektivet (direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004), som er gennemført i dansk ret ved EU-opholdsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1457 af 6. oktober 2020), at retten til indrejse og ophold kan begrænses af hensyn til den offentlige sikkerhed.

**2.** Vurderingen af, om en udlænding må anses for en fare for statens sikkerhed, foretages af justitsministeren på baggrund af en indstilling fra Politiets Efterretningstjeneste (PET). Denne vurdering lægges til grund af myndighederne ved afgørelse af sager efter udlændingeloven, jf. udlændingelovens § 45 b, stk. 1.

Der er i forarbejderne til udlændingelovens § 25 (lovforslag nr. L 32 om ændring af udlændingeloven (Initiativer mod terrorisme m.v. – opfølgning på FNs Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 af 28. september 2001 om bekæmpelse af terrorisme)) nærmere redegjort for, hvad begrebet statens sikkerhed omfatter. Om hensynet til statens sikkerhed og vurderingen heraf fremgår således følgende af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, side 772:

”Det fremgår af forarbejderne til den tilsvarende bestemmelse i udlændingeloven af 1983 (betænkning nr. 968/1982, side 164-165), at hensynet til statens sikkerhed især omfatter de interesser, der værnes af straffelovens kapitel 12 (forbrydelser mod statens selvstændighed og sikkerhed) og kapitel 13 (forbrydelser mod statsforfatningen og de øverste statsmyndigheder), men at formuleringen ikke udelukker, at også andre interesser af stor samfundsmæssig betydning kan tages i betragtning. Det fremgår endvidere af forarbejderne, at det i folkeretten, herunder menneskerettighedskonventionerne, er almindeligt anerkendt, at hensynet til statens sikkerhed kan begrunde udvisning af en udlænding, og at en sådan regel må anses som en nødvendig bestanddel af landenes beredskabsforanstaltninger bl.a. til imødegåelse af international terroristvirksomhed.

Den gældende bestemmelse i udlændingelovens § 25 er i praksis givet et meget snævert anvendelsesområde.

(...)

Politiets Efterretningstjeneste vil i overensstemmelse med sine arbejdsopgaver naturligt være beskæftiget med at efterforske sager også vedrørende udlændinge. Der vil kunne være tale om, at der i forbindelse med efterforskningen træffes forskellige præventive foranstaltninger, at der indhentes retskendelser eller gennemføres forskellige former for overvågning. Grundlaget for Politiets Efterretningstjenestes aktiviteter i forbindelse med en sådan efterforskning vil i sagens natur være en vurdering fra efterretningstjenestens side

af, at der er rimelig grund til at undersøge, om den pågældende udlænding udgør eller vil kunne komme til at udgøre en fare for statens sikkerhed.

Det er klart, at ikke alle udlændinge, som Politiets Efterretningstjeneste måtte have indledt en efterforskning imod, vil falde inden for rammerne af den foreslåede bestemmelse i § 25, nr. 1, om, at udlændingen må anses for en fare for statens sikkerhed. Der skal således konkret være tale om en mere kvalificeret fare, for at dette må anses for at være tilfældet.

Begrebet statens sikkerhed skal fortsat forstås i overensstemmelse med det i betænkning nr. 968/1982 anførte.”

Begrebet statens sikkerhed i udlændingelovens § 10, stk. 1, nr. 1, skal ifølge forarbejderne til bestemmelsen forstås i overensstemmelse med ovennævnte lovbemærkninger, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, side 766.

**3.** Udlændinge- og Integrationsministeriet kan videre oplyse, at det fremgår af § 21 i cirkulæreskrivelse nr. 9461 af 17. juni 2021 om naturalisation, at hvis justitsministeren meddeler, at det af PET vurderes, at en ansøger om dansk indfødsret kan være en fare for statens sikkerhed, forelægges sagen for Folketingets Indfødsretsudvalg med indstilling om udelukkelse af den pågældende fra optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i en nærmere angiven periode.

Det kan i den forbindelse oplyses, at en bestemmelse, hvorefter det af PET vurderes, om en ansøger kan være en fare for statens sikkerhed, første gang blev indsat i en cirkulæreskrivelse om naturalisation ved cirkulæreskrivelse nr. 55 af 12. juni 2002 om nye retningslinier for optagelse på lovforslag om indfødsrets meddelelse.

Dette skete i forlængelse af den under pkt. 2 nævnte lovændring (lovforslag nr. L 32 om ændring af udlændingeloven (Initiativer mod terrorisme m.v. – opfølgning på FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1373 af 28. september 2001 om bekæmpelse af terrorisme)).

Af de almindelige bemærkninger til lovforslaget fremgår bl.a. følgende, jf. Folketingstidende 2001-02 (2. samling), tillæg A, side 755 f.:

”Lovforslaget lægger op til, at der – som fundament for indsatsen for at bekæmpe terrorisme – sikres en markant styrkelse af samarbejdet mellem udlændingemyndighederne, Politiets Efterretningstjeneste og Forsvarets Efterretningstjeneste i udlændingesager. Lovforslaget indebærer således en videre adgang til udveksling af oplysninger myndighederne imellem end i dag.

(...)

Flere af de problemstillinger, der behandles i lovforslaget, gør sig også gældende i forbindelse med meddelelse af dansk indfødsret ved naturalisation.

Efter grundlovens § 44, stk. 1, sker naturalisation ved lov, og de nærmere betingelser for erhvervelse af dansk indfødsret ved naturalisation er fastlagt ved et forlig mellem et bredt flertal af Folketingets partier. Disse betingelser er beskrevet i cirkulære nr. 90 af 16. juni 1999 om dansk indfødsret ved naturalisation. Det vil derfor ikke være relevant med lovgivningsinitiativer på dette område. Ministeriet for Flygtninge, Indvandrere og Integration vil i stedet drøfte med Folketingets Indfødsretsudvalg, hvilke ændringer i den hidtidige praksis der er anledning til at gennemføre.”

De daværende regeringspartier (Venstre og Konservative) og Dansk Folkeparti indgik herefter den 7. maj 2002 en ny aftale om indfødsret, som blev udmøntet i cirkulæreskrivelse nr. 55 af 12. juni 2002 om nye retningslinier for optagelse på lovforslag om indfødsrets meddelelse. Det fremgik af cirkulæreskrivelsens § 21, at hvis justitsministeren meddeler, at det af Politiets Efterretningstjeneste vurderes, at en ansøger om dansk indfødsret kan være en fare for statens sikkerhed, forelægges sagen for Folketingets Indfødsretsudvalg.

**4.** Hvis Folketingets Indfødsretsudvalg beslutter at udelukke en ansøger fra optagelse på et lovforslag om indfødsrets meddelelse i en given periode på baggrund af en vurdering fra PET om, at den pågældende kan være en fare for statens sikkerhed, vil den pågældende ikke som følge af denne vurdering miste sin opholdstilladelse. Hvis den pågældende imidlertid må anses for at være til fare for statens sikkerhed vil dette dog kunne få konsekvenser for vedkommendes opholdsret efter udlændingelovens regler om inddragelse af opholdstilladelse eller udvisning, som beskrevet ovenfor.

Jeg er af den opfattelse, at det er velbegrunder, at der i de forskellige regelsæt skelnes mellem, hvornår en udlænding kan være til fare for statens sikkerhed, og hvornår en udlænding må anses for at være til fare for statens sikkerhed, da der, som det fremgår ovenfor, er tale om forskellige sagstyper med forskellige retsvirkninger og vurderinger, og jeg vil på den baggrund ikke foreslå en ensretning af reglerne.

Mattias Tesfaye

/

Christina Fløystrup